

Ей звѣздичка отъ небето
се откъсна, полетя. . .

— Мамо . . . мамо! . . .

— Спи, дѣтето. . .

— Виждамъ слънце и цвѣтя. . .

Повдигни ме да погледна —
какъ е свѣтнало навънъ! . . .
... Сетенъ лжчъ . . . усмивка ледна —
тихъ и сладъкъ дѣтски сънь. . .

А звѣздитѣ падатъ леко, —
леки, бѣлички цвѣтя —
Ангелъ божи надалеко
съ цвѣтъ едничъкъ отлетя.

